

-KENDİMİ DURDURAMIYORUM 2-

Şirin

İtirazım Var

Yazan: Birsen Ekim Özen
Resimleyen: Esra Oğunday Bakır

BİRSEN EKİM ÖZEN

Birsen Ekim Özen, 1969 yılında İstanbul'da doğdu. 1975 yılından bu yana da durmadan okuyor. Küçükken sadece kitapları değil kendisinden büyük kuzenlerinin çizgi romanlarını, halasının sakladığı elli yıllık mecmuaları, dönemin çocuk dergilerini, hatta gazetelerden yapılan kese kâğıtlarını bile okurdu.

Bir gün, "Acaba ben de yazabilir miyim?" diye sordu kendisine ve bu merakla başladı işe; yazdı, yırttı, karaladı... Sonunda ilk kitabı çıktı. O günden bu yana sadece okumuyor bir de yazıyor, yazıyor, yazıyor...

Kızı Başak, oğlu Alp ve eşi Erkan'la İstanbul'da yaşıyor, öğretmen olduğu için her gün okula gidiyor ve yazmaya devam ediyor.

Dileği, hikâyelerinin hatırlandıkça gülümsetmesi...

Yazan: Birsen Ekim Özen
Resimleyen: Esra Oğunday Bakır
Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir
Editör: Doğukan İşler
Kapak Tasarım: Esra Burak
İç Tasarım: Nur Kayaalp

ISBN: 978-605-08-3145-0

Raf: 6-10 Yaş Öykü/Hikaye

Eylül/2019

Baskı ve Cilt: Seçil Ofset
100. Yıl Matbaacılar Sitesi 4. Cad. No:77 Bağcılar/İstanbul
Sertifika No: 12068
Tel: (0212) 629 06 15

Timaş Basım Ticaret ve Sanayi AŞ

Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5 Fatih/İstanbul
Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No:12364
Tel: (0212) 511 24 24 (pbx)

timasocuk.com • timasocuk@timas.com.tr

iyi ki kitaplarım var...

© 2019 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketine aittir.

İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

İÇİNDEKİLER

MAVİ KAPAK.....	5
RÜYA TAMİRİ	12
AKŞAM OLUNCA	27
KÜL YUTMAM.....	35
BETER BİR HİS.....	47
KURAL BEKÇİLERİ	60
BELEDİYE BİNASI	75

MAVİ KAPAK

Hafta sonları gazeteler bir sürü ek verir. Kitap, örgü, bulmaca ekleri derken etraf eklerle dolar. Bu eklerin genellikle sadece bulmaca sayfalarına bayılırım: “Aradaki yedi farkı bulun” ya da “Noktaları karalayıp şekli ortaya çıkarın” tarzı sayfaları. Cumartesi ve pazar günleri mutlaka gazete alırız, çünkü diğer günler kimsenin uzun uzun okumaya zamanı kalmaz. Ama hafta sonları keyifli şeyler yapmak için hepimizin vakti vardır. Annemle babam bulmaca ekleriyle hiç ilgilenmezler. Ben de haberlerle ilgilenmem. Ailemiz, birbirini tamamlayan parçalar gibidir.

Eğer hepimiz bulmacadan hoşlansak pek de hoş olmazdı bence.

Farklı zevklerimiz sayesinde bugün de hiç sorun çıkmadan gazetenin eklerini paylaştık. Kahvaltıdan sonra annemler Türk kahveleri ben de bir bardak sütümlle kendi bölümlerimize dalmışken, babam okuduğu haber çok ilginç olduğunda hep yaptığı gibi gözü gazetedeiken bana seslendi.

- Şirin, şirin! Koş bak burada nasıl bir haber var!

Aslında babamın gösterdiği haberler hiç ilgimi çekmez.

Genellikle benim yaşlarımda çocukları konu alan haberleri gösterir. Bu çocuklarla yaştan başka ortak yanımız yoktur. Çünkü onlar çok acayip başarılarla imza atmış çocuklardır. Oysa benim altına imza atacak bir başarıyı geçtim, daha atabileceğim güzel bir imzam bile yok.

- Bak, sen de mavi kapak topluyordun. Bu kız bizim mahalledenmiş ve mavi kapak toplama yarışmasında birinci olup bir madalya kazanmış.

Bizim mahalleden, mavi kapak ve madalya kelimeleri ilgimi çekti. Babamın yanına gidip fotoğrafa göz atayım dedim. Babam habere vereceğim tepkiyi beklemediği için şaşırıracaktı. Çünkü fotoğrafı görür görmez öfkeden delirip bağırmaya başlamıştım.

Ödülü alan kızın adı Melis'ti. Melis'le oyun parkından tanışıyorduk. Ben mavi kapak toplama yarışması olduğunu öğrendince hızla kapak toplamaya başlamıştım. Melis de aynı şeyi yapıyordu.

Arkadaşlarım arasında en çok kapak toplayan kişi bendim. Herkes bana, **“Birinci olursun artık!”** deyip duruyordu.

Ama geçen hafta Melis yanıma gelmiş, kendisinin de çok kapağı olduğunu, kapaklarımızı birleştirip yarışmaya beraberce girerek herkesi geçebileceğimizi söylemişti. Ben de kabul ettim. Kapakları taşımak için kocaman bir bidonu olduğunu söyleyince de tüm kapakları ona götürdüm.

İşte şimdi benim ona verdiğim kapaklarla birinci olmuş, bana hiç haber vermemiş, bir de madalya kazanmıştı. Buna ben öfkelenmeyecektim de kim öfkelenecekti?

Annemle babam hikâyeyi duyunca şaşırıldılar. Sonra Melis’in hatalı davrandığını söylediler. Ben de onlara, Melislerin evine gidip bunun hesabını soralım çağrısında bulundum. Bunu duyan annemle babam biraz şaşırıldı. Babam, **“Bu kararı sen vermişsin. Bence arkadaşınla konuşması gereken de sensin.”** dedi.

O anda çocukları için birbirleriyle kavga eden muhteşem ailelere sahip bazı arkadaşlarımı düşündüm. O arkadaşlarımın bir sözüyle harekete geçebilecek olan anne babaları vardı. Çocukları ağladı diye öğretmenden hesap sorabiliyorlar, oyunda sürekli ebe olan çocuklarının haklarını korumak için parklara gelip diğer annelerle tartışabiliyorlardı. Benim annemle babam nasıl ilgisiz anne babalardı böyle? Çok sinirlendim.

- Ben o Meliř'e gösteririm gününü!

Annem de "Melis'e teşekkür etmelisin," diyerek beni iyice sinirlendirdi. Karmakarışık ve sinirimi yatıştırmaya yaramayacak şeyler söyledi.

- Teřekkür etmelisin, nk bu hayatta herkese gvenmemen gerektiğini kapaklar yoluyla sana öğretmiş oldu. Bu arada Meliř'le konuş ve mantıklı bir

